

Selmeczbányai Hetilap

VEGYES TARTALMÚ HETILAP.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61./III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is czimzendő.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési ára:

Egy évre 4 frt.

Fél évre 2 „

Negyedévre 1 „

Egyes szám ára 10 kr.

Egyes számok kaphatók a kiadóhivatalban és Joerges A. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számíttatnak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

T. előfizetőinkhez és olvasóinkhoz.

Azon furesa eljárás, melyet a „Selmeczbányai Hiradó“, egy lap méltóságával össze nem egyeztethető módon új megjelenési határnapjával, mely szerint előbb vasárnap, majd kedden, majd ismét szerdán, utolsó száma meg éppen csütörtökön délután jelent meg és azon körülmény, hogy egy nyomdában — mivel városunkban másik nincs — nyomtatódik mindkét lap, arra kényszerítenek bennünket, hogy lapunk kiadásában már legközelebb lényeges változtatást eszközöljünk. — Addig is kérjük t. előfizetőink és olvasóink szíves türelmét.

A kiadóhivatal.

Állapotaink.

— Két közgyűlésből. —

A múlt napokban két, ránk nézve egyaránt érdeklélő közgyűlés tartatott meg.

Az egyik, a mi városi házi ügyes bajainkat vitatta meg s ez volt a múlt keddi törv. hat. bizottsági közgyűlés; a másik, távol fölünk Rimaszombat vendégszerető város falai között egy országos őstermelési ág, a magyar bányászati érdekeket tárgyalta.

Hogy pedig ezen őstermelési ág, a bányászati, városunknak is kardinális érdekét képezi, azt közelebbről megvilágítanunk felesleges.

Szóljunk tehát röviden mindkét közgyűlésről és kísérsük meg némi fényt vetni ezáltal mostani állapotainkra.

A múlt keddi közgyűlés mindjárt első sorban igen szép, mondhatnók fenkölt aktust teljesített akkor, amidőn az elnöklő főispán indítványára egy Tatára küldött sürgönyben Vilmos

német császárt, hazánk vendégét, mint forrón szeretett koronás királyunk barátját és szövetségeseit e városok közönsége nevében meleg hangon üdvözölte. E sürgönyt és az arra csakhamar a kabinet-irodából megérkezett választ t. olvasóink már ismerik, hiszen azok a napi lapokban közölve voltak.

Ez volt az egyedüli örvendetes ténye a keddi közgyűlésnek, mert a napi renden lévő főbbi ügyek mind, mind sivár képét nyújtották állapotainknak.

Avagy örvendetes dolog-e az, hogy a vízvezeték hosszu vajudásu kérdése beláthatatlan időkre lett elodázva? Valóban igaza volt egyik cikkirónknak, midőn azt írta, ha az a sok szó, ami vízvezetékü ügyünkben elhangzott, az a sok papiros, ami ugyanez ügyben tele iratott mind vízzé válna, akkor nem volna szükségünk a vizet a Szitnya lejtőjéről levezetni, mert egy valószínűs vizözönnel bírnánk.

Többek felszólalása után a közgyűlés újból elhatározta, hogy addig is, míg a vízvezeték kérdése végleg megoldatik, a Szt. János-forrás vize ivóvíznek levezetessék és az új-akadémiai palota telkéhez használati vízvezeték létesíttessék.

Amde mikor lesz-e határozat ténynyé, a mikor nálunk egy rongyos vízmedenczére még ápril havában kimondatott, hogy az haladéktanul máshová álltassék és most a szeptember havi közgyűlésen, tehát egy fél év mulva újból kimondja a közgyűlés, hogy ugyan e medence haladéktanul vissza álltassék, de annak megvalósítása még mindig késik és ki tudja még meddig fog késni. — Avagy örvendetes dolog-e az ránk nézve, hogy daczára a tömördek, indokolt felterjesztéseknek és főispánunk személyes közbevetésének sem sikerült a kormánytól kieszközölhetni vasuti bajaink orvoslását.

Vagy orvoslás az, hogy széles vágányu vasut

— Nos, mi ujság?! Lesz belőle valami?! — ostromolják az érkeztet, ki rejtélyes mosolylyal tekint körül.

— Igen bölgyeim! Csak rajta; készüljenek. Nagyszerű vadászat lesz; a szarvasbikák egy disz példánya lesz hivatva a kegyetek kegyetlenségének áldozatul szolgálni. Készüljenek holnapra!

— Brávó! Nagyszerű! Főlséges! — hangoztatják össze vissza a nők s mintha már most akarnák a szarvasbikát üzni, mindegyik siet megtenni előkészületeit.

Csak az az ábrándos hölgy marad nyugodtan ülve.

— Nos, Elma, kegyed nem készül a vadászatra? — kérdezi a férfi, egy körülbelül negyven éves, daliás alak, szeliden megfogva a szemét zavartan lesütő hölgy kezét.

— Jól tudja, Alfréd, hogy nem szeretem az olyan mulatságot. Az olyan kegyellen időtöltést nem tartom illőnek egy nőhöz. Nevensenek ki érte, nem bánom, de azért szívemen erőszakot nem követelek el!

— Elma! Ismerem nemes, valóban nőies szívet! Hallgasson meg s ne ítéljen el engem, hogy én, mint meglelt korú férfi, oly szavakkal, oly érzelmeikkel közledek kegyedhez, melyek csak egy ifjú illetnének meg; talán bűn is, hogy én, ki apja lehelnek, szerelemmel merek közeledni. Nem szoltam eddig, mert magammal kellett számot vetnem; most áll határozatom; kegyedtől függ most, Elma, életem boldogsága. Nem szerettem eddig, mert az, amit az életben, sokszori barangolásaim közben láttam, tapasztalltam, nem arra való volt, hogy szívemben ily gyöngéd érzelmekek lápot adjon. Midőn hazatérve, már azt hittem, hogy számomra nem nyílik soha az a bűvös virág, mely a mennyországot teremti-

vagy vonatszaporítás helyett, a kormány nagylelkűen egy új gőzgépet bocsájt a selmeczgaram-berzencei vasút rendelkezésére azzal, hogy többet nem tehet és hogy az általunk ecsetelt vasuti panaszaink tulzottak.

Elmondhatjuk tehát ez alkalomból is, hogy kértünk vasutat, — kaptunk kávémasinát; ugyancsak így kértünk pósta palotát, — kaptunk új szerkezetű levélgyűjtő szekrényeket.

Huberth Andor városi mérnök feyelmi ügye és ama bizonyos, fatalis, megrendelő könyvecskék körülményei is csak szomorú fényt vetnek állapotainkra. Igaz, hogy a törekvő mérnök, kit rossz sorsa vetett e város „Kimmeltürk“ partjára, felmentetett az ellene emelt összes vádak alól és csak az egy hibája rosszaltatott, hogy szabadság kérés nélkül rövid időre eltávozott. De maradása nem lévén, állásáról lemondott, hogy egy másik utódnak csináljon helyet. Jól vigyázzon ezen utód, midőn ide jön, hogy mit tesz, mert addig, míg városi gazdaságunk a mostani vezetés nyüge alatt sínylódik, addig itt egy kissé önállóbban gondolkozó, szakértelemmel bíró és törekvő ember maradni nem fog.

És mily áldatlan fényt vetnek e nyomorult bevásárlási könyvecskék egy egészségtelen, beteges állapotra.

Okosan és jól tette a közgyűlés, hogy e göröngyös gyepen gyorsan surrant át, mintegy nem akarva a leplet még mélyebben lehuzogatni. — A városi erdei fa használata tárgyában a Popper czéggel megkötött szerződésnek 10 évre leendő meghosszabbítása körül lefolyt vita ugyancsak nem valami épületes mederben folyt le. Mert míg a tanács görcsösen ragaszkodott azon álláspontjához, hogy e város java és üdve azt kívánja meg, hogy a még csak két év mulva letelő szerződés a Popper czéggel további 10 évre meghosszabbtassék, addig oly hangok is hallatszóttak, még pedig

heli meg itt e földön: megláttam itt kegyedet. Bocsásson meg, hogy tudakozódtam kegyed felől; megtudtam, hogy kegyed e család elárvult, távoli rokona, kit, oh tudom én, nem rokoni szeretetből, de azért vettek magukhoz, mert valamely különöz nagybácsi reneteg vagyonát azon föltétel alatt hagyta kegyedre, hogy e családbeli fiuk valamelyikének neje legyen. Láttam, mily émyelőtő hízlegésekkel veszik körül, melynek rejtett fullánkjai még is vérig sebzik gyöngéd kedélyét. Én tanulmányoztam kegyedet s bizalmam az erényben visszatért, mert láttam, hogy kegyed, bár óriási vagyont veszít vele, mégsem hajlandó igaz vonzalom nélkül frigyét kötni; észrevettem, hogy az ifju gavallérok szerelmi esküi csak megvetést keltenek kegyedben és e tapasztalatokra felnyílt szívem jégkérge. Az a gondolat, hogy talán én megnyerhelném kegyed vonzalmát, boldogított, megifjított. Én, ki azelőtt sem komolyan, sem szeszélyből nem ismertem a szerelmet, most, lássa, szerelmet vallva, szerelemért esedezve állok itt kegyed előtt. Oh modja, Elma, remélhetek-e?!

Elma remegett, mint a hur, melyet megpengetett valaki. Arczán valami magasztos öröm derüje ragyogott fel s míg szemébe a megindultság könnye tölul, majdnem zokogva borul Alfréd vállaira.

— Tied vagyok! tied! . . .

A derült égből lecsapó villámnak nem lehet oly megrettenő hatása, mint annak az elegáns, arany-szegélyű kártyának, melyen ez volt nyomtatva:

Selleői Csergő Elma
Sólyomlaci Torda Alfréd
jegyesek.

TÁRCSA.

Alkonypir.

— „A Selmeczbányai Hetilap“ eredeti tárczája. —

Vidám társaság van együtt a délszaki növényekkel díszített verandán, honnét messzire ható kilátás nyílik a jobbról félkörben elnyúló hegylánczra, melynek ormait a nyugóra szálló nap rózsaszínbe fűrszli, míg lejtőit a távolság kékes párázata fátyolként burkolja; balfelé a viruló rónára tekint a szem, a kanyargó folyóra, mely fel-felesillanó ezüst-szalággként huzódik keresztül a zöldelő rétek bársonyán. Itt-ott elszórt falvak tornyairól az esti harangszó méla bongását hozza a szellő, mely ünneplés hanggal oly sajátságos, majdnem bántó ellentétben van az a kacaj, mely a verandán levő társaságnál felhangzik.

A fiatal hölgyek, úgy látszik, egy társnőjüket választották ki áldozatul, ki kissé távolabb tőlük, a verenda korlátjára támaszkodva, a távolságba mereng szemével s nem igen osztja a többiek derült hangulatát; csak néha-néha, midőn már erősen faggatják, vallaná meg már, ki az ő titkos eszményképe, önti el arczát az önkénytelen pir s majdnem zavartan védekezik, mi még fokozza társnőinek dévaj kedvét.

A faggatódzásnak egy férfi megjelenése vet véget, ki a szoba nyílt ajtaján udvarias üdvözléssel lép ki.

Valamennyien élénk kíváncsisággal fordulnak feléje s így nem veszik észre, hogy ama külön ülő hölgy arczát hirtelen égő pir lepi el, melyet félrefordulva igyekezik elrejteni.

erőteljes hangok, hogy e fahasználati szerződés megkötése előtt nyilvános versenytárgyalás tartassék; mert nagyon hihető, hogy ez esetben a Popper czégnél jóval előnyösebb ajánlatok fognak tétetni.

Polgármesterünk erre nyíltan kijelentette, hogy ha jó garanciát nyújtó és nagyobb előnyt biztosító ajánlat érkeznek be, úgy ennek elfogadását a tanács is ajánlani fogja.

Szóval e kérdés eldöntése felelősség folytan a belügyministerium hatáskörébe fog esni.

A másik közgyűlésen, mely Rimaszobában az országos bányászati érdekek megvitatására gyűlt egybe, egy oly momentum merült fel, melyet szó nélkül nem hagyhatunk.

Az üdvös indítványok és határozatok között szőnyegre hozatott a bányászati és kohászati egyesület székhelyének kérdése is. És ekkor Farbaky István városunk képviselője, mint a székhely bizottság elnöke és előadója urbi et orbi kijelentette, hogy hatalmas érvek szólnak a mellett, hogy a székhely városunkból Budapestre tétessék át és ez egyelőre csak azért nem vihető keresztül, mert minden igyekezet daczára eddig nem gyűlt össze a szükségelt évi 8000 frtnyi pénzösszeg.

Jóllehet tudjuk és belátjuk, hogy szűkebb körű érdekek fölött magasabb érdekek lehetnek uralkodók; jóllehet ez esetben is elismerjük, hogy egy oly jeles szakférfi, mint a milyen Farbaky István orsz. gyűl. képviselőnk, a bányászat magasabb érdekeit tartja szem előtt; jóllehet — bár ez nézeteinkkel homlokegyenest ellenkezik, — hogy a székhelynek Budapestre leendő áttétele talán előnyökkel fog járni a bányászati egyesületre nézve: de — egyenesen kimondjuk — e véleménynek, e meggyőződésnek, emez indítványnak bárki más lehetett volna szószólója, csak Farbaky István nem, aki tudvalévőleg városunk országgyűlési képviselője.

Nem kisebb emberre, mint Wekerle Sándorra volt szükség, kit ezért is az ég áldjon meg, hogy városunk érdekei e közgyűlésen megóvassanak.

Wekerle bátran szembeszállt azon „ugy látszik, felülről fujdogáló szelekkel és lényének egész hatalmával és szellemének egész varázs erejével kifejtette azt, hogy a bányászat Magyarországon sehol oly otthont nem találhat, mint Selmezbányán, hogy nem tartja helyesnek azon irányt, mely mindent a fővárosban akar központosítani. — De ne folytassuk.

Azt az egyet azonban kérdjük: Belenyugszik-e a közvélemény emez állapotokba? Ha igen, ha e mostani irányt helyesnek, üdvösnek egészségesnek és jónak tartja, ha hatalmat ad arra, hogy ez állapotok továbbra is tartsanak: akkor mi szomorúan elöltjük fáklyánkat és fájdalmasan kiáltunk e hatalom felé:

„Ave, morituri te salutant!!.“

Az egész X. család ki lett forgatva rendes valójából. A kisasszony fejföresöket kapott; a mama ajuldozott s a papa már 7 régi tajtékpipáját vagdalla a földhöz.

Hogy emellett Elmát mindenféleképpen, csak angyalnak nem nevezték a háta megett s hogy Alfrédnek, a ház régi ismerősének, tele szerették volna fűjni a fülét mindenféle diszharmonióval, csak jött volna, az igen érthető. Amellett cikáztak a táviratok Gézának, az eladósodott huszárfőhadnagyának és Endrének, a jogot végzett s állást kereső dendinek, hogy siessenek, mert veszendőben van a Krózus kincse, szállván az, Elma máshoz menvén nőül, a magyar tudományos akadémiára.

Meg is érkezett mind a két ifiur rögtön, mindkettő kikelve ábrázatából s mindkettő kárörvendőn tekintgetve egymásra.

Folyt azután a titkos családi tanács.

*

Furesa hír szárnyalt a környéken.

Azt rebesgették, hogy Csörgő Elma, az a büszke erényes hölgy, mégis megbánta, hogy Torda Alfrédnek ígérte magát, hja, oly nagy vagyont elveszíteni nem is gyerekség; s hogy a szakadás annál biztosabb legyen, hát meglepette magát Gézával bizalmas együttlétben.

Alfrédnek is fülébe jutott az a mende-monda; talán arra is volt számítva.

Ugy is feltűnt neki, hogy tegnap nem lehetett Elmával. Ennek rosszullétével mentették ki azt.

Most felrohant, mint a sebzett oroszán.

Senkire se nézve, rohant Elmát felkeresni. Hiába állottak utját, ő nem tekintett senkire; nem tűnt fel neki, hogy mind oly kikelt ábrázatú, oly zavart; ő

Hodrusról.

— Levél a szerk.sztőhöz.* —

Tekintetes Szerkesztő úr!

Becses lapjának f. évi 36-ik számában a hodrusiaknak egy panaszos levelét volt szives közölni és e közlemény végén az illetékes körök figyelmét is felhívni az itteni ázsiai állapotokra. — Engedje meg a tekintetes Szerkesztő ur, hogy én is hozzá szóljak e tárgyhoz.

Tévesen írta a panaszt betérjesztő, hogy mi Hodrusiak azon reményben ringattuk volna magunkat, hogy valaha itt még lámpák is legyenek. Mi jőzön életünk vagyunk, nekünk éjjel nem kell az utcán járnunk, tehát világításra sem kell a nemes városnak költeni.

Hogy közoktatási és népnevelési viszonyaink igen jók, ezt mondanunk sem kell. Van szép és nagy iskolánk és egy kántortanítónk Felső-Hodruson, kinek vezetésére bizunk 160 tanköteles gyermeket. Kérdem, nem jól van-e ez így? Ha kevesebb gyermek volna azon egy tanteremben, melyet inkább jégverem- mint iskolának lehet nevezni, a nemes városnak több lát kellene fűtési czélra fordítani. — A jelen viszonyok mellett a gyermekek téli kabátban sem fagyhatnak meg.

Azt hallottuk, hogy a város a harmadik iskolát megépíti számunkra s amint tudom, már a tervek is készen vannak; sőt mi több: az 1897. év tavaszán már az építést meg is akarták kezdeni.

Ezzel is mi jámbor Hodrusiak beérjük. Mi boldogok vagyunk már azzal is, ha nekünk valamit ígérnek. Talán a jövő század meghozza a harmadik iskolát is.

Valóban ázsiai állapotok vannak itt? Talán nem.

Ezt bizonyítja az is, hogy mi iskolaszéki gyűlést minden 5 évben tartunk egyszer, ha ugyan az iskolaszéki elnök ur ekkor is el nem feledi a tagokat összehívni. Tanfelügyelő ide nem jár, mert Hodrus az ő hatáskörén kívül esik.

Egyedüli és előttünk is ismert hatósági közeg, a kihez igen igen gyakran van szerencsénk, az „adó-végrehajtó.“

Közegészségi és közbiztonsági állapotaink mintául szolgálhatnak akármelyik világvárosnak. Hat kilométer hosszú területen elszórt lakosságunkra egy szál rendőr és egy nem egészen siket éjjeli őr vigyáz.

Szemétkihordónk, vagy személtérakó helyünk nincs, de nem is kell, elég ha a patak gondjaira bizzuk a házakból kidobott hulladékot. — Az árnyékszékeket is, a hol csak lehet, patak mellé állítatjuk fel. — Ez itt ősidőktől divó szokás.

Ha egyszer közénk hozza balszerencséje a tekintetes Szerkesztő urat, legyen szives végig sétálni a hodrusi mellék utcákon, de kérem előre is kemény turista botról gondoskodni, mert különben, még nyáron is nyakát törhetné. No! a téli járást aztán elképzelheti.

Talán lehetett volna a kohutovai úton megtakarított összeget a hodrusi mellékutak javítására fordítani, s ha még a többi nem is, a köztemető út mellett legalább egy korlátot állítani, mert még megtörténhetik igen könnyen, hogy a temetésre menők koporsóval együtt legurulnak a Gerengai-féle házfedelen.

Ne csodálkozzék a Tekintetes Szerkesztő ur, ha néha-néha egy-egy hodrusi is felsőhajt.

A selmezbányai választóknak 1/10-ed része Hodrusról kerül ki, de azért a törvényhatósági bizottságban csak egy hodrusi van benn, azaz hogy lehetne, mert tudtunkkal ez az egy is, nem igen szokott az üléseken részt venni.

Mi némán tűrünk mindent, mert ha fel is hívjuk a figyelmet bajainkra, orvoslást nem igen találunk.

Becses lapjának ugyan a 36-ik számában a már régóta vajudó nyaraló-telepről is egy közlemény áll.

* Szívesen adunk helyet e mindjárt kezdetben és menet közben is helyenként finom szatírárt és sok igazságot tartalmazó levélnek. Szerk.

csak rohant Elma szobája felé; ez üres volt; a kertbe — Elma sehol, sehol.

Egy vén, hű szolga megsajnálta; könnyes szemmel elmondta neki, hogy reggel óta keresik a kisasszonyt, ki eltűnt. Tegnap valami történhetett, mert Géza urfit nagyon izgatottan látta késő éjjel szobájába sietni. Többet nem tud.

Alfrédal fordult a világ. Haza sietett, ott levelet talált, melyet, mint mondák, egy pásztorfiu hozott. Ez Elma keze írása. „Édes, szeretett Alfrédem! midőn e sorokat olvasod, nem élek többé! Nyomorult gazság elejtett; nem élhetek tovább! Isten veled! Elma.“

Harmadnapra kifogtak egy holttestet a folyóból, Elmáé volt.

*

Géza urfi eltűnt a környékből, úgy Alfréd is. Azt mondják, halálra keresi az előbbit, keresztül a világon.

Az alatt fű lepi be azt a magányos sirhalmot, mely ott van a temető félreeső részében, senki sem jár oda azt virággal koszoruzni. Hiszen öngyilkosé e sir; szép fiatal leányé, ki oda temette magát a folyó habjai közé, mert nem tudta elviselni a rajta ejtett gyalázatot.

*

Évek teltek el azóta.

Az alkony pirja égett a hegyormokon: köd ült a völgyekben.

A magányos sirnál ősz férfi, megtörve ráborul a hantra és zokog keservesen.

Másnap ott találták, keresztül lőtt szívvvel, kezében még a gyilkoló fegyver. Irott lapot találtak nála e néhány szóval;

„Megbosszultam őt, most meghalhatok. Alfréd.“

Erre vonatkozólag én is, a ki már eléggé ismerem a nyaralók igényeit, nehány szót bátorkodom kockáztatni.

Sem a felső-rovnai sem a meleg pataki, sem az András-aknai, vagy Miksa-aknai létesítendő telep nem fogja úgy vonzani a fővárosi nyaralókat mint Hodrus, a hol minden kényelem nélkül csak e nyáron is több mint 60 személy nyaralt s remélhetőleg az a szám igen gyorsan, a legközelebbi jövőben rohamosan fog emelkedni, ha a nemes város első sorban Hodrusra fordítja figyelmét s annak az összegnek egy részét a mit máshol s talán eredmény nélkül akar befektetni, ide áldozza.

Hodruson csak egy uszoda kellene, mert a fővárosi ember, kinek lakása el van látva fürdőszobával, nehezen nélkülözi a fürdést; a tavak pedig egy kissé messze vannak s ezért nem volna czélszerű az uszodát ide berendezni.

Igen czélszerűen és jutányosan lehetne egy, az igényeknek megfelelő uszodát a sörház melletti völgyben, közel a városi faiskolához berendezni. Itt tiszta viz elegendő mennyiségben áll rendelkezésre, közel lenne Hodrushoz, vagy legalább Hodrus azon pontjához, a hol a nyaralók tömegesen laknak.

A fürdő eszméjét megpendíttem a polgármester urnál, aki kilátásba is helyezte, hogy a város fát adna rá és más módon is segítene, de csak azon feltétel alatt, ha a nyaralók részvényt vesznek és ez által mintegy kötelezik magokat arra, hogy jövőben is itt keresnének üdülést.

Szerény véleményem, s velem még több hodrusinak az, hogy mi gondoskodjunk a legszükségesebbekről előre, s akkor a nyaralók tömegesen fogják ami kies völgyünket felkeresni.

Folytassuk a Sztinya osztály által megkezdett turista utak létesítését lassankint, hogy a szép kirándulási pontok könnyebben hozzá férhetőek legyenek.

A nyaralók, de főleg az ismerősök egymáshoz közel kívánnak lakni. — Valjon a Tirts-forrás közelében létesítendő telepen egyelőre hány családot fog a villa építő társaság elhelyezhetni?

Még a villákat is itt helyezném el Hodruson, bizonyára több hasznot fognának adni, mint a most tervbe vett helyek bármelyikén.

Lassan-lassan az említett helyen magától fejlődnek ki egy hidegvíz-gyógyintézet, csak a kezdő lépéseket ne várná a város az igazán árva Hodrusiaktól.

Ami a lakásokat illeti, közönségünk a maga jól felfogott érdekében fog törekedni egy-két szobát jókarba helyezni, ha tudni fogja, hogy 4—5 hétre 40—50 frtot kaphat pusztán a lakásért.

Egyik nagy baj a nyaralókra nézve, hogy a hodrusi vendéglő szűk és maga a vendéglős is éltetlen, a mennyiben a nyáron sem volt hajlandó a nyaralóknak kosztot adni, de ez sem volna nagy baj, mert a mint a pestiek tudni fogják, hogy fürdő van, tömegesen keresik fel Hodrust s ekkor akad vállalkozó, hogy kosztadással mennél több vendéget hódítson magához.

A nyár folyamán itt időzött nyaralók kilátásba helyezték, hogy jövőben is itt keresnek családjuk számára üdülést s mindenesetre ezek magukkal hoznak több ismerőst; legalább erre enged következtetni az, hogy már most is néhányan a lakást jövőre is lefoglalták.

A nyáron itt voltak: Kossuthányi Géza kir. táblabíró Budapestről; Speidel Felix, m. á. vasuti főfelügyelő, családjával; Fuchs Guido, vasuti felügyelő, családjával; Schönau Aurél, egyesített fővárosi takarékpénztári pénztáros, családjával; Huszár József, műszaki tanácsos, családjával és Nyíró Gábor, rév-kapitány, családjával Fiuméből; Pandl Kálmán, hajóskapitány és családjával, Budapestről; Dragon Gyula, szegedi gyógyszerész és családja; mintegy 60 személy és ezeknek ismerősei tömegesen tettek itt rövidebb időre látogatást s mindnyájan oda nyilatkoztak, hogy ha legalább egy uszodáról gondoskodunk, ők egész tömegét a nyaralóknak hozzák ide.

Ilyen előzmények után nekünk minden erővel oda kell hatni, hogy a nyaraló-telep itt létesüljön s ha már egy életerős telepünk van, akkor húzódnunk fel a hodrusi tavak felé.

Vagy talán Hodrus nem a város testéhez tartozik?

Az a nem megvetendő összeg, melyet a nyaralók itt hagynak, az adózó közönség jólétét emeli s azt hiszem, a városra mindegy, akár a belvárosban, akár a külterületen telepedik le a minket felkeresők raja, csak az idegenforgalmat emeljük s ez által Selmezbányának szépségeit minél szélesebb körben megismertessük.

Az uszoda ügyében dr. Schlesinger már beszélt Dr. Stuller ural s én is a főjegyző ural; most pedig a tekintetes Szerkesztő urat kérem, sziveskedjék ez ügyet felkarolni és a nyaraló-telepet építő egyesület figyelmét ide irányítani és ez ügynek propagandát szerezni.

Jobb helyet egy nyaraló-telep számára nem tudok, mint a felső-hodrusi rész s különösen a sörház-völgy és a Lessgrund-dűlő. — Itt a völgy szélesdedes és elég nyílt és ami fő: a fenyvesek közel van.

Hodrusbányán, 1897. szept. 12.

Kész szolgája: Puskás J.

KÜLÖNFÉLÉK.

Napirend 1897. szeptember 19-én.

Naptár: Vasárnap, szeptember 19. — Róm. kath. és prot.: Jan. — Görög-orosz (szeptember 7.): Szoez. — Izraelita: 21 Ki Thowa — Nap kel: 5 óra 28 perczkor, Nyugszik: 5 óra 46 perczkor. — Hold kel: 10 óra 7 perczkor este, nyugszik: 2 óra 3 perczkor délután.

Vasárnap őszi bucsu a Kalvária hegyén, indulás a Nagybaldogasszony templomból reggel 7 órakor. — A Kalvária hegyén misék tartanak, melyek után magyar, német és tót nyelvű egyházi beszédek lesznek.

Az ág. ev. templomban reggel 8—10-ig tót, 10—12-ig tót isteni tisztelet.

A polgári lövöldén Öllik Pál-féle emléklövészet, kezdete délután 1 órakor.

— **Személyi hírek.** *Horváth Béla* főispánunk mult hétfőn városunkba érkezett; kedden délelőtt a törv. hat. bizottság közgyűlésén, délután pedig a közigazgatási bizottság gyűlésén elnökölt és szerdán reggel hagyta el városunkat. Főispánunk, úgy mint mindig, ez alkalommal is osztatlan örömmel fogadta-tolt és a tisztelget és szeretet környezetét őrítve és társas életünk tényezői részéről. — *Farbak István* mult pénteken városunkba visszaérkezett. — *Soltz Vilmos* főbányatanácsos visszaérkezett. — *Szechla Gyula* kir. főbányatanácsos selmecezi bányagazgató Rimaszombalról ma érkezett vissza. — *Litschauer Lajos* a „Bányászati és Kohászati Lapok” szerkesztője Rimaszombalról visszaérkezett.

— **Névmagyarosítások.** *Klein Frigyes* derék népszerű rendőrfogalmazó „Kis-re; Seidel Gyula, pósla- és távirtda tiszt Fiumében Seidel Ágoston selmecezi népbanki tisztviselő fia, pedig nevét „Sugár“-ra magyarosította.

— **Házasságok.** Mult kedden kötött házasságot Bihari Ödön, kudsiri kir. erdész, ki társadalmi életünknek mint akadém. tanárságát több éven át kiváló tényezője volt, Melcsiczky Agatha kisasszonnyal öz. Melcsiczky Jánosné kedves leányával; körünkben rég távozott, de felejthetetlen Mednyánszky Ágatha bárónő bájos keresztleányával. A házasságkötésnél mint tanuk Tuzsón János és Bölesházai Belhazy Gyula akad. tanárságuk szüreltek. A polgári házasságot követte az egyház áldása és a fiatal pár még az napon új otthonába utazott. — Ugyan e napon kelt egybe Kuppán Ferencz makói tanító Groszman Vilmos selmecezbányai építómester Emilia leányával.

— **Áthelyezések.** *Szentiványi Gyula* bányafőmérnök a hodrusbányai Sötét-végtárnáról Károly-aknához Hegygyára. — Sötét-végtárnára pedig *Muzsnyai Ferencz* aranyidkai bányatiszt helyeztetett át.

— **Egy régi, 48-as honvéd halt meg** mult csütörtökön éjjel; az illető Páles András nyugdíjazott kincstári bányács. A kimult 68 évet élt és a szabadságharcnak több ütközetében részt vett. Ma d. u. lesz az első ág. ev. temetőbe eltemetve és temetőben temetőleg fogja megjelenni a régi 48-as honvédek, kiknek száma ismét egygyel megapadt; a sir mellett Riedl Alajos 48-as honvéd fog búcsúszavakat mondani.

— **Nagyidők tanuja.** E hó 10-én temették el Bakabányán *Lenes Mihály* 48-as honvédet, 70 éves korában. Végig küzdötte a szabadságharcot, azután visszavonult s szerény kenyereből, a bányamunkából élt, de soha sem felejtette el az átélt dicső korszakot, melyről gyakran mesélgetett az ifjú nemzedéknek, beléjük oltva az erzelmeik legszentebbikét, a honszerelmet. Bár sok követője volna Bakabányán s szavai termékeny talajra találtak volna!

— **A városi számvevői állásra** hirdetett pályázat holnap szept. 20-án letelik. Tudtukkal harman pályáztak ez állásra: Chauer Ottó városi főpénztárnok, Tuka Antal városi elemi iskolai tanító és Dobó Sándor városi számtiszt. Kétségtelen, hogy már előbb kifejtett okokból ezen állásra a főispán által Chauer Ottó főpénztárnok fog kinevezetni s ez által e város közönsége fog teljesedésbe menni.

— **Krausz Géza** városi erdőmesterünkről megírtuk, hogy betegségének gyógykezelése céljából a budapesti Glück-féle szanatóriumba vettette fel magát. A keddi közgyűlés 200 frtnyi segélyt szavazott meg-erőmesterünknél, a mely összeg esekély ugyan, de mégis valami és elismerése azon szép érdemeknek, melyeket 12 évi eddigi szolgálati időtartama alatt szerzett. Újból igaz szívből kívánjuk, hogy erdőmesterünk mielőbb teljes egészségének örvendezve, folytathassa hivatalos működését.

— **Zivuska Jenő** végzett erdész akad. hallgató és lapunk jeles munkatársa városi erdőgyakornokká lett a mult közgyűlésen megválasztva

— **Kinevezés.** Néhai Petricsek Tivadar volt kincstári szerlárnok helyébe Demaresek Károly zalat nai kohóintéző lett kinevezve, ki állását már legközelebb elfoglalja.

— **Rendőri hírek.** *Vásár tolvajok:* A f. hó 16-án megtartott kirakó vásár alkalmából a rendőrségnek ismét dolga akadt. *Benyo Péter* lengei illetőségű 17 éves suhancz 1 kalapot, 1 pénztárczát, 1 kését és 1 gyűrűt lopott különböző sátrakból, a kalap lopásnál azonban rajta éretett s mint tolvaj a bírósághoz kísérletet. — *Szlancsik Anna* lengei lakos notoricus vásár tolvajt a rendőrség óvintézkedés képpen a vásár tartamára felügyelet alá helyezte s csak a vásár után bocsátotta szabadon — *Kalics Iván* dalnáci hazaló Kántor György selmecezi lakost gyanuba véve, hogy tőle egy bikacsekét lopott, azt a Strkula-féle vendéglőben a bikacsekkel elverte mért is 2 napi elzárásra ítéltetett; büntetését már ki is állotta. *Egy sátoros szidőasszony* egy nála gyermek ruhát vásárló házaspárra ráfogta, hogy egy ilyen ruhát tőle elloptak, a hosszadalmas és érdekes epizódokban gazdag tárgyalás során kiderült, hogy a házaspár ezen ruhát egy másik sátorban vette; ez ügyből becsületsértési per lesz. *Burkert Apollonia* besztercebányai lakostól egy Daubner Mária nevű ismeretlen tartózkodású nő egy szoknyát lopott, károsult a szoknyát a tolvajtól elvette; a tolvaj egy esernyő és egy kosár hátrahagyásával azonban megszökött; a nyomozás megindított. — Ezekon kívül kis gyermekek is szerepeltek, mint tolvajok: pipát, játékokat stb. loptak, nem lévén azonban még 12 évesek sem, kellő megintés után szabadon bocsájtattak. — *Balesetek.* F. hó 17-én d. e. Schusztler Antal selmecezi lakos lovai megvadtult és a vasut felé átvethető hid karfáját eltörve az árokba ugortak, miközben a lovak közé esett Lepsik János városi hivatal szolga is súlyosan megsérült; azonnal a városi kórházba szállították; megsérült még a kocsis Pajtás Mátyas is. — A rendőrvizsgálat folyik. — F. hó 16-án délután 3 órakor Hodrusbányán a teremlő-lárnai zúzóműben

Szelepcsényi Mihály zúzó-mester saját vigyázatlansága folytán az aprító vízi fogaskerék közé szorult; lába eltört és daczára az azonnal alkalmazott orvosi segélynek, este a midőn a selmecezbányai bányász-kórházba szállították, $\frac{1}{4}$, 11 órakor elvérzés folytán meghalt. — Szelepcsényi Mihály egy hét előtt nősült meg és 34 éves volt. — *Meglopott rendőrmester.* F. hó 16-án éjjel, a midőn Valberth Tófi rendőrmester szolgálatban volt és így őrizte a más vagyont, az alatt az ő lakásából nehezen összekuporgatott fillérein vett 5 drb. hízó kacsját és más holnit a kamrának feltörése után elloptak. — Ugyancsak ezen az éjjelen Soldt Jeanett udvarából a kapu feltörése után 2 hízó libát loptak el. Mindkét lopási ügyben azonnal megindított rendőri vizsgálat eddig eredményre nem vezetett. Szóval a hol rendőr nincs, ott szabadon lophatnak. — *Lopás.* Tegnap Koszorinszky János helybeli szolga legény egy kendőt lopott Zimmermann Vincze lengei erdővéd cselédjének kosarából Tettén érték és a selmecezi járásbírószághoz átkísértetett.

— **Vásár.** F. hó 13-án megtartott állatvásárra felhajtott 1274 drb szarvasmarha, 96 drb ló, 93 drb juh, 11 drb sertés összesen 1474 drb. Eladott 176 drb szarvasmarha, 9 drb ló 26 drb juh összesen 211 drb és így az adás-vevési forgalom csekélynek mondható. — A csütörtöki kirakó vásár sem volt oly élénk mint rendezen, csak a rendőrségnek akadt sok dolga.

— **A kalvária nagy őszi bucsuja** ez idén nem volt oly népes mint egyébkor. Oka ennek tán a hűvös, esős, kedvezőtlen időjárás. Feltűnő jelenség az, hogy ily bucsujárásokon évről-évre kevesebb férfi és több nő vesz részt; ez szembeöntött kivált most; alig lehetett itt-ott egy-egy bucsujáró férfit látni, de leányokban, menyecskekben, asszonyokban nem volt hiány. Nagyon helyes az, hogy egyes községek papjai híven el is kísérik a bucsusokat; de az sem lenne talán helytelen, ha a lelkészek az ily bucsujárás alkalmával élve, a népet a szocializmus, az anarchizmus mindinkább terjedő tanainak léves, káros, valamennyire egyáltalán átkos volta felvilágosítanak, s öva intenek ily tévítanok befogadásától, vagy csak meghallgatásától is, valamint a sajnó annyira elterjedt s tetet-leket annyira megrontó pálinkaivástól is.

— **Márkus Zsiga polgártársunk a német császár kíséretében??!** — Pedig ugy volt s akkért esett meg, hogy Márkus polgártársunk Komáromból, hol akkortájt időzött, átrándult Tatára császárnéni, s szerencsés véletlen folytán közvetlenül a német császár kísérete közé került, a honnét egész kényelemmel nézhette végig a csapatok fel- és diszponulását. Meg is ismert több selmecezi fiút a hadsereg közt, s ezek is viszont őt, de a szigorú fegyelem miatt alig inthettek egyet feléje a szemükkel, csak Oszwald Gusztáv polgártársunk fia kockázhatta meg, kedvező pillanattal élve, hogy hírtelen a kezével is intsen Márkus polgártársunknak, ki Tatáról több emléket is hozott magával, így a királysátor díszitményeiből egy rozettát nehányat azon babérlevelekből, melyek a két fejedelem útjára voltak szórva, s egy bronz emlékermet, mely ez alkalommal veretett s a jelen voltak közt kiosztott.

— **Telephon.** Megírtuk annak idején, hogy városunk területén telephon létesítetik és erről egy vezérünkünkben is megemlékeztünk. Az ügy a megvalósuláshoz közel, a mennyiben a mult pénteken a közg. műszaki bejárás Schaden Frigyes kir. főmérnök vezése alatt megtörtént. Nemsokára tehát, legkésőbb nov. 1-ig eljön az idő, a mikor városunkban majd távbeszélőnk és ezt Bélabánya, Hodrusbánya és Vihnye fűrdővel is megtehetjük habár utóbbi helylyel való összeköttetés eddig bizonyos akadályokba ütközött, de hisszük, hogy ezek csakhamar megszüntelhetők lesznek.

— **Kalandos vadásztréfa,** vagy tréfas vadász-kaland, mindkét ezim ráfér arra a ritka esetre, mely minapában itt a környéken történt. Akár Gazsi bácsi (nem a városi) is elmondhatná az „Urambátyám”-ban, oly jóízű és — hihetetlen a történet, pedig — igaz való. Két vadásztréfa indult ki két különböző, de egymással szomszédos területen. Az egyik társaság kivált egy tagja őzbakra áhított, mely hivatva volt egy keresztelő lakomán diszelegni; a másik társaság valamely puská vögére kerülendő vaddisznónak esküdtől halált. Kutyacsaholás mindenütt, a feszült várakozás tépőpontra hág. Szt. Hubertus úgy látszik az őzbaklesőknek kedvez előbb, mert gyönyörű őzbak bukkan elő, melyet az a bizonyos egyik Nimród Moha kisiblyei erdővéd szerencsésen le is puffant, s a kutya hűségesen őrizi az elesett áldozatot. Csakhogy ez a kutya a másik társaságbeli volt s ezektől amazoknak hajította fel az őzet. Dévaj ötlete támadt erre a kipróbált — vadásztnak; fog egy irlapot, s ráírja körülből ezt: „Köszönet az akaratlanul kölcsön adott kutyáért, mely ime pompás őzbakot hajított fel nekünk.” A czédula hátlapját azután nagyobb hitelesség okáért az elejtett őz vérébe mártva, az idegen kutya nyakörvére erősítette s gazdához indította a derék állatot. Nemsokára azután a szomszéd területéről is hallatszanak lövések, s kevés vártatva, oh bámulat, megint az őzbakos társaság egy kutyája jön, szintén véres czédulával, melyen ez áll: „Visszaadjuk, a tromfot; ime a maguk kutyája meg nekünk hajított fel egy őzet; köszönet a jó szolgálatért.” Hogy e ritka történet igen derült hangulatba ejtette mindkét részről a vadászokat azt bizonygatni fölösleges. Azon vadásztréfa, mely előbb ejtett el őzet, s a Bakaliarkán vadászott; Grefzmacher Gyula, Tuzsón János, Belhazy Gyula, Moha Alajos és Margóty Jánosból állott; ez utóbbi kiemelve azért nevezzük utójára, mert oly szerencsés volt gyönyörű lompos farkú rókat löhelt. A szomszéd „Rich-tarszka” nevű erdőterületen kincstári erdővédek vadásztak.

— **Lövészet.** A mult vasárnap, szeptember 12-én megtartott lövészetben, 435 lövéssel 415 körepgység találtott. Az első díjat Seidel Ágoston, a másodikat

pedig Fiedler Gyula nyerte el. Négyeseket löttek: dr. Stuller Gyula 2-öt, Fiedler Gyula 8-at és Seidel Ágoston 2-öt. Ma lesz a lövöldén az Ollik Pál-féle emléklövészet.

N Y I L T - T E R . *

Nyilatkozat.

A „Selmecezbányai Híradó” 37. számában fegyelmi ügyemmel foglalkozva, a hozott ítélet alapján felemlít, hogy én a mult évben a légszeggyár rendelkezéseinek kiváltására ideiglenes nyugtakra a szükséges pénzt felvettem. Bár el van ismerve, hogy e pénzt tényleg a rendelkezések kiváltására fordítottam, a félreértések kikerülése végett mégis késztelve érzem magamat kinyilvánítani, hogy a fennebbi állítás a valóságnak meg nem felel, mert én — mint ez a vizsgálat során ki is derült — a légszeggyár pénztárából sem nyugtára, sem nyugta nélkül soha semminemű pénzt fel nem vettem, hanem az érkezett anyagok árát a pósthivatal részére kifizetésre utalványoztam, s ha ezen eljárásom „incorrect” volt, nem áll, hogy ezen „incorrect”-sre bárki is figyelmeztetett volna, mely mulasztás egy kezdő tisztviselővel szemben nagyobb „incorrectség.”

Együttal tájékozással megemlítem, hogy az ellenem alaptalanul indított hajszának czélja mások büntettségének palástolása volt, amit azon részrehajlás is igazol, hogy a sikkasztó suhanczal összejátszó Krausz V. G. kereskedő czégtől még mai napig is vásárolnak.

En ezen hajszának értelmi szerzőit, addig is, míg velük, leleplezésük után, elbánok, őket aljas, hitvány, gyáva rágalmozónak jelentem ki s felhívom őket, hogy ha férfiak, nálam jelentkezzenek. **Huberth Andor.**

* E róvat alatt közölttekért nem felelős a Szerk

32048. szám./III. 1877.

Árverési hirdetés.

A nagyméltóságú m. kir. pénzügyministerium f. évi augusztus hó 26-án 69099. sz. a. kelt rendelete következtében közhírré tétetik, hogy a kir. kincstár tulajdonát képező selmecezbányai 62. sz. tjkönyvben foglalt ezeltől sóháza, most a cipőgyár elhelyezésére szolgáló épület tömb — s beltelek 8000. szóval: nyolcezer forint kikiállítási ár mellett **f. évi október hó 30-án délelőtt 10 órakor** alolított kir. pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében nyilvános árverésen el fog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiállítási ár 10 %-át azaz 800 forintot készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban az árverés napján a kiküldött bizottság kezébe letenni.

A kitűzött árverésen a fentebb jelzet épület és telektömb a kikiállítási áron alul nem fog eladatni.

A legmagasabb ajánlattevőre nézve a tett ajánlat azonnal kötelező, — a kincstár nézve pedig a megkötendő jogügylet csak a nagyméltóságú m. kir. pénzügyministerium jóváhagyása után válik jogerővé.

Vevő köteles a vételár három egyenlő részletben, és pedig az elsőt: az árverés napjától számított 30 nap, a másodikat ugyanazon naptól számított 60. és a harmadikat ugyanazon naptól számított 90 nap alatt, minden egyes vételári részlet után, az árverés napjától számított, 6% kamatokkal együtt a selmecezbányai kir. adóhivatalba lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. Amennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének a kitűzött időben eleget nem tette, az általa megvett épületre a vevő veszélyére és költségére bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés fog kiírtni.

Léván, 1897. évi szeptember hó 9-én.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Szives figyelmébe

hozom az őszi idény beálltával a mélyen tisztelt közönségnek, hogy a **halászi (haniki) első magyar agyag, eserép és kályhagyár kitűnőnek bizonyult gyártmányait** már 5 év óta raktáromon tartom a régi városház épületének egyik bolli helyiségében.

Megrendeléseket elfogadok főzletben melyben vas kályhák és takaréktűzhelyek is felette jutányos árban kaphatók.

A cserep és vaskályhákat, valamint a vas takaréktűzhelyeket is kívánatra házban fel is állítatom.

Kiváló tisztelettel **Csiba István.**

A Deák Ferencz-utczában lévő Ochtenburg-féle ház egyik (most Schusztler M. cipész által bérelt) bolli helyisége a hozzá tartozó lakással együtt már f. é. december 1-től bérebeadó. Bővebbet a háztulajdonosnál: **Ochtenburg Ignczánál.**

Szép bolli helyiség és hozzátartozó lakás december 1-től bérebeadó.

The Continental
Bodega Company
Valódi hamisítatlan
külföldi borok

- Portbor.
- Sherry.
- Madeira.
- Marsala.
- Malaga.
- Tarragona s. a. l.

Legjobb
bevásárlási forrása

Raktár:
ERNST * * ZSIGMOND
úrnál
Selmecezbányán.

Budapesten és Bécsben tett bevásárlási utamból visszaérkezvén, van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a Deák-Ferencz utcában a Stanga-féle házban levő

áruházamat

a közelgő őszi évad alkalmából a legdivatosabb, tartósabb és finomabb női szövetekkel és szövetkelmékkel dúsan felszereltem és azok áruházamban nagy választékban és nagyon olcsó árak mellett kaphatók.

Kiváló tisztelettel
WEISZ ADOLF.

Tudomásul!

A t. cz. közönség becses tudomására vagyok bátor hozni, hogy a Fő-téren az alsó rózsza-utczába vezető lépcsőzet melletti Csernák-féle épület emeletén levő

férfi szabó-üzletemet

az őszi idény beálltával a legfinomabb és legdivatosabb bel- és külföldi szövetekkel dúsan felszereltem.

Férfi szabó-üzletemben a legújabb divat szerint tartós és szép kivitelben férfi- és gyermek ruhák, egyenruhák, felöltők, porköpenyek, havellokok stb. készíttetnek.

A mikor köszönetet mondok a tisztelt közönség részéről eddig tapasztalt pártfogásáért, egyuttal kérem, hogy azzal ezentul is megtisztelni kegyeskedjék.

Kiváló tisztelettel

SUHAI PÉTER,
szabó-üzlet tulajdonos

Női divat-terem átvétele.

Bátor vagyok tisztelettel a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a takarékpénztári épületben (előbb Flemming-féle ház) lévő és eddig özv. Fizély most férj. Krausz Irma, — valamint a Deák Ferencz-utca és Pachertároi tér sarkán lévő Kachelman-féle házban eddig özv. Szlovikovszkyné által vezetett

női divat-termeket, illetve divat-üzleteket

átvettem.

Amidőn ezt nagyrabecsült tudomására hozni bátorodom, egyszermind tisztelettel kérem, hogy azon bizalmat és pártfogást, melyben üzleti elődeimet részesíteni szives volt, szerény személyemre is kiterjeszteni kegyeskednék annyival inkább, mivel főtörekvésem leendő a t. hölgyközönség teljes megelégedését kiérdemelhetni.

Ez alkalmából bátor vagyok becses tudomására hozni azt is, hogy üzletemet a legújabb divatu kalapokkal és más női divat árukkal dus választékban felszereltem, és átadomításokat és divatosításokat jutányos árak mellett elvállalok.

Nagyrabecsült pártfogását kérve maradok
Selmezbányán, 1897. szeptember havában

kiváló tisztelettel

RAVASZ HERMIN.

Az Alsó Rózsza-utczában levő Marschalkó-féle ház I-ső emeletén egy igen esinosan bútorozott szoba azonnal kiadó.

Tudomásul!

Különféle okokból készitve érzem magamat arra, hogy a mélyen tisztelt közönségnek becses tudomására hozzam újból, miszerint — habár állandó szabászt nem tartok —

férfi és gyermek öltönyök készíttetését

mindig elvállalom

és azokat a legújabb divat szerint, kifogástalan finom kivitelben készíttetem.

E czélból bizvást ajánlhatom nagy választéku szövetraktáramat, mely divatos és finom szövetekkel van felszerelve.

Üzletemben az árak, — ugy mint eddig is, a legjutányosabbak és így kérem becses megrendeléseit most az őszi idény beálltával mielőbb megtenni; főtörekvésem leendő ezután is nagyrabecsült teljes megelégedését kiérdemelhetni.

Teljes tisztelettel

Singer Miksa.

Tudomásul!

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a Trauer Gyula ur volt üzlet-helyiségét

ujjonnan berendeztem

és azt fűszer, festék és különféle a fűszerkereskedésbe illő árukkal dúsan felszereltem. Különösen bátor vagyok felemlíteni, hogy ezen üzletemet

mindennemű i kolaszerekkel,

u. m. papir, toll, irón, tinta, rajzeszközök, fűzetek, jegyzőkönyvek slbivel elláttam és azok ott kiténő minőségben, nagy választékban, igen jutányos árak mellett kaphatók.

De figyelembe véve a n. é. közönség kényelmét is, ezen üzletemben

dohánytőzsdét

is rendeztem de úgy, hogy abban a különféle szivarok, szivarkák és dohányműek árusíttatnak.

Bátor vagyok emlékeztetébe hozni ezen új üzlettemmel szomszédos régi üzletemet is, hol ugy mint eddig, ezentul is t. vevőim a legszolidabb és legkulsabb módon szolgáltatnak ki.

Kérve nagyrabecsült pártfogását, maradok kiváló tisztelettel

alázatos szolgája

ERNST ZSIGMOND.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy a legmodernebb igényeknek is teljesen megfelelőleg berendezett

szabóüzletemet

* Az őszi idényre

a legdivatosabb, tartósabb és finomabb különféle bel- és külföldi szövetekkel dúsan felszereltem és azok nagy választékban állanak a tisztelt közönség rendelkezésére. A midőn ezt nagyra becsült tudomására hozni szerencsém van, egyuttal biztosíthatom arról, hogy üzletemben minden nemű öltönyök a legújabb és legdivatosabb kivitelben készülnek.

Becsés pártfogását kérve maradok

kiváló tisztelettel

Czemmel György
szabóüzlet-tulajdonos.

Bérbeadó lakások.

A Zsigmondy Vilmos-utczában, egész ujonnan átalakított Daubner-féle házban

több lakás azonnal bérbevehető.

Bővebbet megtudhatni

Daubner János vendéglősnél.

Órás-üzlet megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a Deák-Ferencz utczában levő takarékpénztári, (Flemming féle ház) épületben

órást-üzletet

nyitottam, melyben elfogadok mindennemű órajavításokat és azokat kívánatra magán házakban is teljesítem.

Sok évi, több városban szerzett tanulmányaim lehetővé teszik, hogy feladatomnak képes vagyok teljesen megfelelni.

Üzletemben, nagy választékban fali és zsebórák is kaphatók.

Pontosság, reális munka és olcsó árak mellett oda fogok iparkodni, hogy a t. cz. közönség teljes megelégedését kiérdemelhessem.

Tisztelettel kérem tehát mint e város szülötte, hogy kezdő vállalatomat s illetve üzletemet nagyrabecsült pártfogásába venni kegyeskednék.

Mély tisztelettel

OCHTENDUNG KÁROLY,
órást.

Gyár: Alsó Hámor, Bars megye.

Gyári főraktár: BUDAPEST, Andrássy-ut 29. (I. em.)

A „SZANDRIK” ezüstárú-gyár,

mely az 1752-ben Selmezbányán alapított Geramb J. J. unio tulajdona,

saját vagy adott rajzok szerint előállít:

mindennemű ezüstárút, mint asztaldiszket, gyümölcstartókat (jardiniéres-készleteket), zsirandolókat, gyertyatartókat, serlegeket, dísz-empléktárgyakat és versenydíjakat, mindennemű evő-készletet gazdag választékban, pipere-tárgyakat. stb. stb.